

SAABberichten

Hét magazine voor de Saab-liefhebber

(On)vergankelijke glorie
De man met de pijp stopt
Russische avonturen

Jaargang 49 - Nummer 2 - april 2008 - € 4,95

(On)vergankelijke glorie

In de herfst van 2007 heb ik een oude autosloperij bezocht bij het Zweedse plaatsje Båstnäs. Het was voor mij een zeer bijzondere beleving om daar rond te lopen. Ik heb veel foto's gemaakt en geprobeerd de sfeer weer te geven. Omdat ik totaal niets weet over de geschiedenis van dit autokerkhof heb ik een artikel vertaald uit het Zweedse tijdschrift Classic Motors nr 2 2008 van Bengt Carlén. Zo heeft u toch nog wat informatie over dit zeer bijzondere autokerkhof. Veel lees-, en vooral, veel kijkplezier!

Een poos geleden kwamen er verontrustende geluiden uit het Zweedse plaatsje Båstnäs. In dit plaatsje gelegen in de gemeente Årjäng, vlak bij de Noorse grens, is namelijk een bijzonder autokerkhof te vinden. Vrachtwagens, geladen met geplette autowrakken, reden af en aan en het gerucht ging dat het over was met dit bijzondere autokerkhof. Gelukkig was dit niet zo, maar voor liefhebbers die er van houden om op oude sloperijen rond te lopen is elk autowrak minder een verlies.

Toen de broers Rune en Tore Ivansson in 1952 met hun autosloperij begonnen was het geen enkel probleem om sloopauto's te stallen. In het begin kochten ze vooroorlogse auto's die omgebouwd werden

naar paardenwagens vanwege het ladderchassis. Vanwege de ligging vlakbij de Noorse grens, kwamen er veel Noren naar Zweden om onderdelen te zoeken voor hun oude vooroorlogse auto's. De oudste wagens staan midden in het bos, daar is men namelijk begonnen met de auto's op te slaan.

Kieskeurige broertjes

Na een tijd begon men ook de akkers rond het bos te gebruiken omdat het slopen en verkopen van onderdelen meer opbracht dan landbouw. De broers waren kieskeurig met welke auto's ze inkochten. Het moesten rijdende auto's zijn zodat ze de motor en versnellingsbak konden testen.

Het bedrijf begon pas echt goed te lopen halverwege de jaren '60. Toen werd namelijk de Zweedse APK (door de Svensk Bilprovning AB) ingevoerd.

Het jaar voordat de APK werd ingevoerd dachten veel auto eigenaren dat hun auto deze keuring niet zou halen en besloten dan ook om hun auto maar naar de sloop te brengen. "In veel gevallen waren het nog mooie auto's die hier belandden" herinnert Rune zich. Op vele auto's staat nog de letter te lezen die aangaf uit welke provincie de auto afkomstig was.

Toen in de jaren '70 de eis kwam dat sloperijen geautoriseerd moesten zijn, was het gebeurd met de aanvoer van sloopwagens. Een autorisering zou namelijk inhouden dat men het aantal auto's drastisch moest verminderen, en daar hadden de broers geen trek in.

Sindsdien is er niet zo veel meer gebeurd in Båstnäs. Autowrakken zijn één geworden met de natuur, overwoekerd door struiken en begroeid met een laag mos. Er groeien zelfs bomen door de wrakken. Deze plaats is dan ook een favoriete plek geworden voor fotografen en de bezoekers komen van heinde en verre.

De tand des tijds

Ondanks dat de meeste auto's tussen de 30 en 50 jaar oud zijn, is het verbazingwekkend hoe goed de auto's eigenlijk nog zijn. Had men niet zo slordig geweest de deuren open te laten staan, hadden ze de tand des tijds vermoedelijk beter doorstaan. Nu maakt het niet meer uit en Rune is dan ook niet van plan om de deuren en motorkappen alsnog dicht te doen. Evenmin is hij van plan om te tellen hoeveel auto's er nu eigenlijk staan. De afgevoerde

auto's stonden op een stukje terrein dat geen eigendom was van de broers. De eigenaar had zijn buik vol van het oude spul.

Gelukkig zijn er geen plannen om nog meer auto's af te voeren, dit wordt ook bevestigd door de gemeente Årjäng. De auto's vormen geen gevaar voor het milieu.

Hoeveel auto's er eigenlijk nog over zijn weet men niet, maar afgaande op hoeveel ruimte de verwijderde auto's innamen, wordt het aantal op zo'n 1000 stuks geschat. De broers leven nu alweer 50 jaar met hun auto's en ze weten van de meeste auto's nog hun historie. Zoals bijvoorbeeld een Morris Minor pickup die 30 jaar geleden werd verkocht als restauratie object. "Die is van Autobedrijf Harry Hanssons in Bengtfors geweest" zegt Rune. De verzameling auto's geeft een mooi beeld van wat er rondreed in de jaren '50 en '60. Veel gewilde Amerikaanse auto's zijn door de broers doorverkocht en door liefhebbers gerestaureerd. Wat er over is zijn de vele auto's die toen een normaal beeld waren op de weg. In het bos vind je bijvoorbeeld de kleine Ford's zoals de Anglia, Prefect en de

Populair. Een zeer veel voorkomende auto in Båstnäs is de Peugeot 404 met dieselmotor. Een veel gebruikte auto destijds bij boeren, zakenreizigers en taxibedrijven. Geheel afzonderlijk staat een Audi 60 uit 1966 en een eenzame Borgward Isabella, een beetje vreemd eigenlijk omdat dit model best goed verkocht in Zweden. De oplettende bezoeker kan aan de opstelling van de auto's zien in welke volgorde ze op de sloperij van Båstnäs gekomen zijn.

Hoe bereikt U dit auto-kerkhof?

Vanaf de E18 richting Noorwegen bij Töckfors de afslag pakken richting "Västra Fågelvik".

Volg deze mooie bochtige weg totdat u denkt dat u fout zit, U bent dan in de buurt. De (gravel)weg gewoon vervolgen en op een gegeven moment kunt U het niet missen omdat de auto's vanaf de weg zichtbaar zijn. Ook rijdt u recht op het bord af met de tekst: "Här slutar allmän väg" (einde weg) Het meest gefotografeerde verkeersbord van Zweden, aldus Rune.

